

Dit bulletin bestaat uit 2 blz.

Bijlage 1

Bulletin no. 67 d.d. 12-1-1970.

Bericht van
3-1-1970

Acties S.J. Delft

De S.J.-Delft zal zich in het komende jaar vooral gaan bezighouden met het vraagstuk "dienstweigeren" en anti-leger-acties. Samen met de "witte" BVD en de "filmclub" zal een anti-leger-film worden geëxploiteerd.

"De Rooie Hond" De SJ over "de socialistische beweging"

SJ-bulletin,
sc.'69)

In dit S.J.-bulletin wordt een serie artikelen gestart over "de meest fundamentele problemen van de socialistische beweging". Op basis daarvan zal in maart een ontwerp-tekst worden gepubliceerd van een "Manifest van de Socialistische Jeugd". Ter inleiding op de artikelenreeks en de discussies legt het politiek bureau van de S.J. in dit bulletin enkele gedachten vast in een korte beschouwing, die hierachter als bijlage wordt afgedrukt.

Persbericht
van
9-1-1970

Actie Kath. Pedagogische Academie Beverwijk

Sedert dondagmorgen half negen houdt een groep van ongeveer 150 studenten de gebouwen bezet van de Katholieke Pedagogische Academie aan de Baanstraat in Beverwijk. Er is een noodbestuur gevormd, dat het schoolbestuur per telegram heeft "ontslagen". Het is de bedoeling dat een Alternatieve Pedagogische Academie in de gebouwen wordt gevestigd, die de verlangde onderwijsvernieuwing en democratisering gestalte moet geven. Het bestuur van de school heeft zich tot nu toe beperkt tot overleg. Het enige wat men gedaan heeft is de PTT opdracht geven tot het afsnijden van de telefoonlijnen.

Aan de studenten van de Beverwijkse pedagogische academie is een telegram gestuurd, waarin docenten en studenten van de Tilburgse academie van hun solidariteit getuigen. Ook de studenten van de Sint Stanislauskweekschool in Tilburg hebben plannen uitgewerkt om te reageren op de situatie in Beverwijk.

Ruim zeventig van de 380 leerlingen van de Pedagogische Academie in Deventer zijn donderdagmorgen in staking gegaan. Op deze manier willen zij hun adhesie betuigen aan de Pedagogische Academie in Beverwijk.

Persbericht
van
7-1-1970

Collegestaking in Tilburg

De ongeveer 500 studenten van de Academie voor Lichamelijke Opvoeding in Tilburg hebben zich aangesloten bij de collegestaking van een week van de M.O.-studenten van de Tilburgse Katholieke Leergangen.

Ook de studenten die op de Tilburgse Academie voor Beeldende Kunsten worden opgeleid voor de akte M.O.-tekenen en de studenten

van de Groningse Academie voor Beeldende Kunsten Minerva zijn uit solidariteit met de studenten van de Leergangen in staking gegaan. De studenten in Tilburg zijn de staking begonnen uit protest tegen "de discriminatie van lerarenopleidingen aan de instituten voor middelbare opleidingen ten opzichte van de H.O.-opleidingen aan universiteiten".

Berichten van
9, 10, 12 januari

Steun voor actie Beverwijk.

De CPN blijkt de actie van de kweekschoolleerlingen te Beverwijk te steunen. Voor donderdag en vrijdag a.s. staat een landelijke proteststaking van alle pedagogische academies op het program.

De vereniging van studerende aan pedagogische academies, de Usoop, heeft zaterdagmiddag tijdens een vergadering in Zwolle besloten alle kweekschoolleerlingen in Nederland op te roepen voor een massale demonstratie, op 3 en 4 maart in Lochem. Daar vergadert dan de staatscommissie voor de onderwijzersopleiding. De commissie moet advies uitbrengen aan de minister.

Bericht van
1 januari

Staking Tilburg beëindigd.

De studenten hebben zich in de stakingsweek niet onledig gehouden. Stuurgroep-voorzitster : "Het belangrijkste van deze week is geweest dat vierduizend studenten zich bezig hebben gehouden met hun eigen opleiding kritisch te bestuderen.

Dat is het begin, nu moet er hard gewerkt worden om die bewustwording uit te werken".

ENKELE OPSTELLEN OVER DE MEEST FUNDAMENTELE PROBLEMEN VAN DE SOCIALISTISCHE BEWEGING, ter voorbereiding van het "Manifest van de Socialistische Jeugd".

Voorwoord:

Het "Manifest van de Socialistische Jeugd" omvat een zeer globale uiteenzetting over de links-radicalen jeugdbeweging en de maatschappij, waarin deze is ontstaan.

Pretenties om een klassieker te worden heeft het niet. Integendeel, wij zijn er ons volkomen van bewust, dat de hier geformuleerde opvattingen binnen afzienbare tijd de revisie in moeten. Dat zal trouwens het onvermijdelijk resultaat zijn van de acties en discussies, waartoe dit geschrift naar we hopen zal aanzetten.

Het "Manifest van de Socialistische Jeugd" is bestemd voor hen, die actief zijn in de linkse beweging of zich met haar alleen emotioneel verbonden voelen. Om een wat samenhangender beeld te geven, om een discussie op gang te brengen.

Green Power, de macht van de groene tafels.

De linkse stroming, de Europese "new-left" is voortgekomen uit de traditionele arbeidersbeweging, d.w.z. als reactie op het korporatisme en gebrek aan politiek-economisch alternatief van de sociaal-democratie en op de fraselogie van de stagnerende communistische partijen. Ongeveer tien jaar geleden begon een jongere generatie zich te verzetten tegen het vakbondsocialisme, de politiek van het hogere lonen-lagere prijzenoverleg.

Aanvankelijk als oppositiegroep binnen de bestaande organisaties van de arbeidersbeweging, later als zelfstandige beweging binnen het parlementaire stelsel en tenslotte buiten het gehele systeem van officiële besluitvorming om haar economische en politieke vertegenwoordiging negerend richtte men zich direct op de basis en dat bleek de enige manier te zijn om een zekere macht te vormen. Hieruit kwam voort, wat tegenwoordig de Buitenparlementaire Oppositie genoemd wordt.

De kritiek van de autoriteiten op de radicale jeugd betreft dan ook niet het doel van de acties, maar altijd de methoden. In een tijd, dat geen enkele politicus vergeet zich voor inspraak en deelname te verklaren (tenslotte een noodzakelijkheid voor de groei van de productie) kan men bijvoorbeeld de eis tot medebeslissingsrecht van de studenten niet openlijk verwerpen. Het heet dan ook, dat de studenten gerechtvaardigde verlangens hebben, maar dat ze zich moeten houden aan de "democratische spelregels". Een groene tafel met aan weerskanten de delegaties van beide partijen, in gezamenlijk overleg ten behoeve van het algemeen belang. Zo zien de autoriteiten de democratie op alle niveaus gerealiseerd. En natuurlijk: Het overleg is gunstig voor hen, die buiten het overleg de machtsmiddelen in handen hebben.

+ + +

Men zegt: De linkse jeugd maakt geen gebruik van de democratische kanalen, ze ondermijnen de democratie. Laten wij ons standpunt over de parlementaire democratie dan duidelijk formuleren:

Het politieke stelsel, dat wij hier in Nederland hebben, geeft de individuele burgers vrij grote politieke rechten: vrijheid van meningsuiting, vrijheid van drukpers, vrijheid van vergadering, algemeen kiesrecht, zowel voor mannen als vrouwen. Parlementaire democratie, zou je kunnen zeggen, is het recht op oppositie. Voor de Partij van de Arbeid, als het gaat om 1 of 1½ ontwikkelingshulp, maar ook voor de S.J., als die geld wil ophalen voor de Vietcong.

De linkse beweging is dan ook niet anti-parlementair. Wij hebben geen enkel belang bij de afschaffing van de politieke vrijheden, die ons stelsel in zich sluit. Wat wij in eerste instantie willen, is dat deze vrijheden uitgediept worden, d.w.z. doorgetrokken naar alle niveaus, waarop beslissingen genomen worden. De doorbreking van de autoritaire structuur op scholen en bedrijven.

En inderdaad zullen de mensen zich niet blijven tevreden stellen met oppositie voeren, met het tegenspreken van hen, die de macht hebben. Op een bepaalde trap van ontwikkeling komt de beslissingsmacht zelf in het geding en worden eisen gesteld, die uitdrukking geven aan wat wij verstaan onder democratie: Het beslissingsrecht van alle betrokkenen, in alle geledingen, op alle niveaus. In bedrijven, in buurten, op scholen, op universiteiten en overal, waar de levenssituatie van mensen in het geding is.

+ + +

Drie keer in de vier jaar de gedwongen afzondering in de paskamer van de parlementaire democratie, het stemhokje. Hoeveel mensen hebben hun leven niet gegeven om dit recht te verkrijgen? Wij weten het, maar het is niet genoeg. Rechten zijn er om uitgebreid te worden.

+ + +

Als de linkse beweging buitenparlementaire actie voert, zich opzettelijk buiten de "democratische kanalen" ontwikkelt, dan is dat niet omdat zij het parlement wil afschaffen. Wij zoeken onze weg buiten het bestaande systeem van besluitvorming, omdat het doelmatiger is. Dat heeft de praktijk van de afgelopen jaren parlementaire oppositie en buitenparlementaire actie ons geleerd; vanaf een zeker punt voltrekt de politieke bewustwording van de bevolking zich eenvoudigweg niet via het parlement en alles, wat daarbij hoort.

Het buizenstelsel van de parlementaire democratie geeft slechts doorgang aan de verlangens van een elite en werkt op een gegeven moment eerder belemmerend dan stimulerend op de maatschappelijke bewustwording.

+ + +

Ondermijning van de democratie hebben we op ons geweten. Zo worden wij verantwoordelijk gesteld voor iets, waar onze machthebbers dagelijks mee bezig zijn. De internationalisering van het bedrijfsleven en het korporatisme der kiesverenigingen hebben het parlementaire stelsel al lang uitgehoid. En dat proces gaat door, alle pogingen van het pragmatisme ten spijt, de officiële politiek nieuw leven in te blazen. Met GRUYTERS voorop, het konfektiepak verruimd voor een tweedjasje naar het beloofde land van de publieke-opiniedemocratie! De politieke visie uitbesteed bij een marktonderzoekbureau, het stoffige partijkantoor vervangen door de persoonlijke staf van de lijsttrekker. Ziedaar het ideaal van D'66 en andere progressieven, die "duidelijkheid in de politiek" willen. Hun doel is de bevolking een beter parlementair programma voor te schotelen. Een uitzending in kleur als het kan.

+ + +

Maar genoeg nu over het nut en de rechtvaardiging van de buitenparlementaire oppositie. Laten we ons gaan bezighouden met het sociaal-economisch stelsel van de maatschappij, waarin zij is ontstaan.